

Załącznik 5

Spotkanie grona pedagogicznego uczącego w klasie ucznia przed jego powrotem po próbie samobójczej do szkoły

Podczas spotkania należy omówić:

1. Oczekiwania i potrzeby dziecka oraz rodziców względem szkoły po powrocie.
Omówienie obaw zgłoszonych przez rodziców we wcześniejszym kontakcie (w planie procedury jest zaplanowane spotkanie z rodzicami dziecka przed powrotem).
2. Respektowanie próśb ucznia i jego rodziców dotyczących zakresu informacji udzielanych klasie w związku z podjętą przez ucznia próbą samobójczą.
3. Stosowanie się do zaleceń lekarza specjalisty i psychoterapeuty opiekujących się uczniem poza szkołą – zapoznanie grona pedagogicznego z wybranymi zaleceniami dotyczącymi wsparcia, którego powinno udzielić grono pedagogiczne (na przykład zindywidualizowana ścieżka kształcenia).
4. Omówienie obaw i wątpliwości nauczycieli prowadzących zajęcia w klasie ucznia dotyczących :
 - 4.1. stanu psychofizycznego ucznia,
 - 4.2. działań, które należy podjąć w sytuacji kryzysu, omówienie zasad tworzenia planów bezpieczeństwa przez psychologa,
 - 4.3. możliwych reakcji klasy na sytuacje związane z powrotem.
5. Zalecane formy wsparcia ucznia:
 - 5.1. propozycja stopniowego powrotu do szkoły, aż do momentu, gdy uczeń będzie w stanie uczęszczać do szkoły w pełnym wymiarze godzin,

- 5.2. sposoby i terminy zaliczenia zaległości (ważne jest, aby nie wywierać presji i dać uczniowi czas na adaptację do sytuacji),
- 5.3. zapewnienie ucznia o gotowości udzielenia pomocy i przekazanie informacji o jej konkretnych formach (na przykład podział materiału do zaliczenia na mniejsze części, rozmowa i stworzenie planu z nauczycielami uczącymi, zaliczanie materiału w warunkach dopasowanych do możliwości psychofizycznych ucznia),
- 5.4. obserwacja funkcjonowania i zachowania ucznia – według wskazówek z Załącznika 4; zwracanie uwagi na pogarszającą się frekwencję,
- 5.5. rozmowa i udzielanie informacji zwrotnej dotyczącej postępów w nauce bieżącej i zaliczanym zaległym materiale.
6. Omówienie dostępnych form wsparcia emocjonalnego:
 - 6.1. opieka indywidualna psychologiczna na terenie szkoły,
 - 6.2. sposoby na radzenie sobie z sytuacjami napięcia czy stresu, na przykład opuszczenie klasy, udanie się w umówione bezpieczne miejsce (kto monitoruje, czy uczeń dotarł etc.).
7. Podjęcie decyzji, kto ma dostęp do informacji zawartych w planie wsparcia po powrocie ze szkoły i planów interwencji określonych we współpracy ze specjalistami opiekującymi się dzieckiem poza szkołą.
8. Działanie przez grono pedagogiczne w ramach swoich kompetencji (wsparcie, oszacowanie ryzyka i zorganizowanie adekwatnej pomocy).

Zalecenia dotyczące kontaktu z uczniem:

1. Nie należy dociekać przyczyn podjęcia próby samobójczej lub tego, co doprowadziło do pojawienia się tak silnego kryzysu emocjonalnego – pozostawiając uczniowi swobodę w tym zakresie tworzy się przestrzeń na samodzielne podzielenie się tymi informacjami przez ucznia.
2. Należy unikać dawania dobrych rad, odwoływania się do swoich doświadczeń, zaprzeczania, pouczenia, oceniania czy narzucania swojego światopoglądu – często unieważniają one doświadczenie i emocje rozmówcy (porównaj „Co mówić”, „Czego nie mówić” w Załączniku 4). Należy omówić w czasie spotkania ten sposób komunikowania się z uczniem.

3. Należy unikać używania w kontakcie z uczniem specjalistycznego języka i dostosować komunikację do możliwości ucznia.
4. Należy okazywać podczas rozmowy zainteresowanie poprzez aktywne słuchanie, czyli zadawanie pytań otwartych, eksplorujących, zachęcających do zgłębiania tematów i dzielenia się informacjami.
5. Należy zachować spokój, być życzliwym i reagować w wyważony sposób.
6. Należy słuchać bez oceniania.
7. Nie należy unikać tematu zachowań samobójczych.